

Mythologia, Padoue, 1616 - 85 : Palémon (?)

2 médaillons : Neptune et le dauphin

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Collection Série C - 1615. Filippo Ferroverde, Nove Imagini degli dei (Padoue)

[Nove Imagini, Padoue, 1615 - Annot. 16 : Palémon](#) a pour reproduction ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Présentation du document

Publication *Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrum paulum Tozzium, ex typographeo Laurentij Pasquati, 1616

Exemplaire HathiTrust : Getty Research Institute -

<https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

Formatin-4

Pagination p. 434

Exposition virtuelle [La "Mythologie" et ses gravures](#)

Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 25/11/2024

*E: lata facie pelagi de flutibus alius.
Cultoresq; tuos in terru protege, & undu.
Pontinagū hyemem ratiōbus depellere suetti,
Hu quibus appores miseris mortalisibes unus
Namque fatus, sumidq; refranis aquoris iras.
Sic etiam Euripid. in Iphigenia in Tauris eu-
stodum & seruatorem nautum Palamonem vo-
cavit :*

*α τετται τοι λευκοθέας, νέον οὐλαζ
δίσττα πελαῖμαν θεος ἡμίν γενε,
Fili marine Leucothaea, cultos bone
O narium Palamon, esto mi boune.*

Atque Lucianus Epigrammatum poeta fuī-
se confuetudinem scribit in hisce carniibus,
vt Diis marinis, per quos salutem & incolumi-

tatem nautæ fuissent afflicti ë maris perturba-
tione, vota soluerent :

*γλαυκαί, καὶ νηρέ, καὶ ἴνο, καὶ μελικέστη
καὶ βουβία κρονίδη, καὶ σαμόθρακ, θείς,
οὐδεὶς εἰς τελάχειον λεπίλλασιν οὐδὲ κέκαρπα
τὰς τρίχας εἰς περάλης. ἄλλος γαρ οὐδὲν εἶχεν.
Inoq; Glaucoq; & Nereo, dein Melicerta,*

*Et Samothracum Dīs, aquoreoq; Ioui,
Seruatus dicat è pelagi Lucillus undie
Hos erines. aliud namq; habet ille nihil.*

Hic non vehabatur in custro, sed nāndi pe-
ritissimus habebatur, vt ait Ouidius in epist.
Leandri :

*Et insuenem possum superare Palamouinando,
Miraq; quem subito reddidit herba Deum.*

Vocatus fuit Palamon etiam Portunus, quē
ejanem dextra gestantem finxerunt, quoniam
portus ab hostibus tueretur. Huic infans ma-
ctari confucuit, atque in Tenedo prēcipue di-
uini honoribus colboatatur. Sepultus fuit hic
manigantium Deus in Isthmo, vt ait Pausanias
in Atticis : at Ino in ora maritima agri Megal-
rensis à Clefo & Tauropoli Cleonis filiabus
& Lelegis neptibus, vt dictum fuit, Hac sunt
ea quae de Ino & Palamone memorię prodita
fuerunt ab antiquis, è quibus veritas est expri-
menda. Quod Ino fuerit Cadmi & Harmonię
filiæ, & Athamanitis yxor, non dissentit ab hi-

storia : & quod à patre fuerit filius saxo illisus,
& quod Ino timore vel furore concita in mare
se cum filio precipitauit. Quod vero ipsa &
puer Melicerta fuerint in Deos conuersi, nihil
hoc habet cum veritate commune.

AT quid per hac significare voluerunt an-
tiqui ? Dictum fuit superius tantam fuisse non-
nullorum antiquorum principium ambitionē,
vt aras, & sacerdotes, & ceremonias nouil-
lis suorum maiorum tanquam Diis immortali-
bus instituerint. Sic Isthmia Sisyphus, quæ
prius in honore Neptuni celebrabantur, in ho-
norem sui propinqui conuerterit, quare dictus est

No-